

LIHTSUSTATUD ÕPPEKAVA

Laagri Kooli lihtsustatud õppekava on koostatud Vabariigi Valitsuse 16. detsembril 2010. a. määruse nr 182 "Põhikooli lihtsustatud riiklik õppekava" alusel.

Lihtsustatud õppe läbiviimisel võtab kool aluseks Riigi Teatajas avaldatud põhikooli lihtsustatud riikliku õppekava lihtsustatud õppe ainekavad:

https://www.riigiteataja.ee/aktiis/1200/9201/1008/Lisa_1_uus.pdf#

Üldosa

Lihtsustatud õppekava on kooli õppe- ja kasvatustegevuse alusdokument. Küsimustes, mis ei ole kooli õppekavas sätestatud, lähtutakse põhikooli lihtsustatud riiklik õppekavast. Koolis rakendatakse lihtsustatud õpet õpilastele, kes on nõustamiskomisjonilt saanud vastava soovitusel ja vanem või eestkostja on sellega nõus.

Lihtsustatud õppe korraldamisel lähtutakse

1. kooli õppekava üldosas sätestatud õppe- ja kasvatuse üldistest eesmärkidest,
2. läbivatest teemadest ja nende käsitlemise põhimõtetest,
3. lõimingu põhimõtetest,
4. ülekoolliste ja koolidevaheliste projektide kavandamise põhimõtetest,
5. õpilaste juhendamise ja hariduslike erivajadustega õpilaste õppekorralduse ja hindamise põhimõtetest
6. õpilaste ja vanemate teavitamise ja nõustamise korraldusest, võttes arvesse õpilaste arenguvajaduste rõhuasetusi.

Kooli lihtsustatud õppekava koostamisel on arvestatud piirkonna ja kogukonna vajadusi, õpilase vanemate ja õpilaste soove ning vaimseid ja materiaalseid ressursse. Kooli lihtsustatud õppekava koosneb üldosast ja ainekavadest.

Õppe- ja kasvatuseesmärgid

Lihtsustatud õppe põhiülesanne on suunata kerge intellektipuudega õpilase arengut ja aidata kujuneda isiksuseks, kes tuleb eluga toime võimalikult iseseisvalt, teeb võimetekohast tööd, määratleb end oma rahva liikmena ja riigi kodanikuna.

Lihtsustatud õppele kohaldatakse põhikooli riiklikus õppekavas sätestatud õppe- ja kasvatuseesmärke ning pädevusi, arvestades järgmisi rõhuasetusi:

õpilane

1. peab lugu iseendast, kodust ja perekonnast, suudab majandada ennast ja oma perekonda;
2. armastab kodumaad;
3. teadvustab ennast ja kaasinimesi ning nende erinevusi, oma ja teiste rahvaste kultuurilisi erinevusi;
4. tunneb ja järgib võimete kohaselt õigusnorme ja demokraatia põhimõtteid;
5. hoidub eetiliselt valedest ahvatlustest ja ettepanekutest;
6. tunneb terveid eluviise ning püüab neid järgida;
7. teab loodushoiu peamisi seisukohti ja püüab tegutseda keskkonda säästes;
8. eesmärgistab, kavandab ja hindab oma igapäevast tegevust;
9. oskab tuttavates situatsioonides valida, nõu küsida, otsustada ja vastutust kanda;
10. on valmis koostööks;
11. osaleb võimetele vastavas täiendusõppes;
12. mõistab lihtsat teavet, oskab teavet hankida (sh Internetist);
13. valdab järgmisi elementaarskusi: vaatlemine, kuulamine ja kõne mõistmine, kõnelemine; lugemine, kirjutamine, arvutamine;
14. mõistab töö vajalikkust, valdab baasoskusi, suudab tööaja jooksul allude töödistsipliinile, on valmis endale otsima sobivat tööd;
15. omab kujutlust maailmast kui tervikust.

Õppe ja kasvatustegevuse põhimõtted

Lihtsustatud õppes lähtutakse järgmistest põhimõtetest:

igapähe peab olema võimalus saada haridust vastavalt oma võimetele. Õppekorralduses ja õppesisu valikul arvestatakse õpilaste võimeid ja teisi individuaalseid iseärasusi.

peetakse oluliseks samu humanistlikke seisukohti, mida püstitab põhikooli riiklik õppekava. Tähelepanu pööratakse sallivusele erinevuste suhtes, kaaslaste erivajaduste mõistmisele; oma võimaluste ja piirangute teadvustamisele.

taotletakse iga õpilase arengu toetamist: lapse arengupuute ületamiseks või vähendamiseks rakendatakse temale sobilikke eripedagoogilisi meetodeid. Selle aluseks on iga lapse arengutaseme ja -võimaluste hindamine. Vajadusel koostatakse õpilasele individuaalne õppekava, milles esitatakse vähendatud või ka kõrgendatud nõuded õpitulemustele. Sellisel juhul kohaldatakse eeldatavate õpitulemustena õpilasele koostatud individuaalses õppekavas sätestatud õpitulemusi.

lihtsustatud õppe sisu on valdavalt suunatud praktiliste oskuste ja teadmiste omandamisele. Kooli õppekava on koostatud nii, et õpilased omandaksid igapäevases elus toimetulekuks vajalikud teadmised ja oskused, väärtushinnangud ja toimimisviisid. Väljundiks on praktilist tööd väärtustav ja kutseõppeks valmis olev ühiskonna liige. Taotletakse õpetamist, kasvatamist ja arengu toetamist valdavalt praktilise õppeviisi (harjutamise) kaudu. Reegleid ja teooriaid käsitletakse minimaalselt, nende ülesandeks on üldistada ja teadvustada praktiliselt omandatud. Praktilised oskused konkretiseeritakse õpitulemustes.

Praktiliste oskuste omandamisel toetutakse emakeeles (suhtlemine, teabe hankimine), matemaatikas jt ainetes omandatud teadmiste ja oskustele. Seosed eri ainevaldkondade vahel kujunevad üldõppe või selle elementide rakendamise, õpetust läbivate teemade, õppeülesannete, -meetodite ja -viiside abil.

suunatakse õpilast omandama sotsiaalseid kogemusi: täitma ülesandeid koostöös, eeskujuga järgi, näidise põhjal ning sõnalise selgituse alusel. Õpilaste aktiveerimine eeldab nende psüühilisele arengule vastavate tegevuste valikut, jõukohast õpitegevust, konkreetset ja arusaadavat eesmärgiseadet, õpilaste tegevuse pidevat stimuleerimist ja edusammudele hinnangu andmist. Oluline on õpetaja ja õpilaste emotsionaalne kontakt ühistevuses, õppe jõukohasus, heatahtlik ja toetav miljö. Õpioskuste kujunemist soodustavad õpetaja ja lastevanemate sagedased kontaktid (ühised nõudmised, samalaadne abi).

Kooli õppekava rakendamisel ja arendamisel arvestatakse konkreetse kooli ja klassi õpilastega. Väärtustame koostööd eripedagoogiga, aineõpetajatega, lapsevanematega, valla või linna esindajatega, vajaduse korral spetsialistidega väljastpoolt kooli ja õpilastega.

Õppe ja kasvatuse rõhuasetused ning taotletavad pädevused

Õppe ja kasvatuse rõhuasetused 1.–2. klassis

Õpilaste juhtivad tunnetusprotsessid	on taju, mõtlemine on kaemuslik-praktiline, areneb kaemuslik-kujundilise mõtlemise suunas, tegevusega kaasnev kõne on vähene. Õppetöös on eelistatud üldõpetuslik tööviis või üld- ja aineõpetuse kombineeritud variant. Soovitav on õppimine praktilise tegevuse ja didaktilise mängu kaudu. Õppematerjal esitatakse õpilastele jõukohases mahus, õpilaste tegevust verbaliseerib valdavalt pedagoog.
Õpetuse põhitaotlus	on õpilase rolli mõistmine ja vastavate alusoskuste omandamine koostegevuse ja matkimise tasandil: kuulamine, vaatlemine, matkimine, tegutsemine näidise järgi, võrdlemine, rühmitamine, adekvaatne reageerimine korraldustele, osalemine dialoogis, produktiivse tegevuse tulemusele orienteerumine, tegevusse lülitumine ning ühelt tegevuselt teisele ümberlülitumine, oma

	välimuse ja õppevahendite korrashoid, omandatud praktilise tegevuse (toimingute) struktuuri ettekujutamine. Õpilased omandavad elementaarse lugemis-, kirjutamis- ja arvutamisoskuse.
Rõhuasetus	on oma mina teadvustamisel (MINA ise) ning MINA – MEIE suhetel: kontakt ja koostegevus täiskasvanuga (pedagoogiga), koostegevus klassikaaslastega, osalemine õpitud süžee mängudes ja dramatiseeringutes. Õpilaste koolivalmidus ja võimed on erinevad. Seetõttu varieeritakse vastavalt õpilaste individuaalsetele iseärasustele õppeülesandeid, materjali keerukust, abi osakaalu ja oskuse omandamiseks kuluvat aega.
Väärtuskasvatus	kasutatakse ülesandeid, kus on vaja hinnata käitumisakte põhimõttel ÕIGE – VALE, motiivi TAHAN kõrval õpitakse lähtuma ka motiivist ON VAJA.
Õpetaja olulisim ülesanne	on toetada õpilase eneseusku ja käitumist õpilase rollis.

Taotletavad üldpädevused 1.–2. klassis

2. klassi lõpuks õpilane:

1. tunneb end oma pere liikmena, oma klassi ja kooli õpilasena;
2. eristab oma-võõrast-ühist;
3. hoiab korras oma koolitarbed ja välimuse, hoiab puhtust;
4. märkab ilu;
5. kuulab ja vastab küsimustele;
6. kontakteerub ühistegevuses teiste inimestega, palub abi ja osutab ise abi kaaslastele;
7. osaleb klassi ühistegevuses (sh õpitud süžee mängudes);
8. käitub tuttavas situatsioonis viisakalt;
9. hindab käitumisakte õige/vale-, meeldib / ei meeldi- tasandil;
10. oskab looduses käituda õpitu ulatuses ning hinnata oma ja teiste käitumist looduses õige/vale-põhimõttel;
11. täidab ülesanded koostegevuses, eeskuju, näidise ja omandatud oskuste piirides suulise korralduse järgi;
12. selgitab mõisteid ööpäev ja aastaajad;
13. leiab paberilehelt ja raamatu leheküljelt vajaliku teabe (suunamisel);

14. vaatleb esemeid ja märkab nende erinevusi;
15. eristab objekte ja nende kujutisi kuju, suuruse ja värvuse järgi; tajub ruumisuhteid esemete ja kujutiste ning nende osade vahel;
16. võrdleb ja rühmitab esemeid ja kujutisi erinevate tajutavate tunnuste alusel;
17. viib kokku eseme või kujutluse ja keelelise väljendi, tunneb tuttavaid esemeid kirjelduse järgi;
18. väljendab ennast 3–4-sõnaliste lihtlausetega;
19. kujutab ette ja modelleerib lühitekstis kirjeldatud situatsiooni;
20. loeb jõukohast õpitud teksti lühikeste sõnade ja/või kõnetaktide kaupa;
21. arvutab 20 piires.

Õppe- ja kasvatus rõhuasetused 3.–5. klassis

Õpilaste juhtivad tunnetusprotsessid	on mälu, hakkab kujunema sisekõne, areneb elementaarne verbaalne mõtlemine. Sisekõne kujunemine võimaldab arendada õpitegevuse kavandamist-reguleerimist: orienteerumine ülesandes, planeerimine, algoritmide valik ja kasutamine, enesekontroll. Õpioskuste seisukohalt on oluline õppeülesannete teadvustamine, st oma tegevuse refleksioon.
Põhitaotlus	on kujundada õpilase roll ja õpioskused, häälestada õpilast suhtuma õppimisse positiivselt.
Õppekavateraviku kujundamise alus	on suhted MINA/MEIE/KODUKOHT (paikkond). Lugemine, kirjutamine, arvutamine, orienteerumine tekstis ja tekstiloome, vaatlus- ning võrdlusoskus jne omandatakse tasemel, mis võimaldab neid hiljem kasutada ainealaste teadmiste ning tööoskuste omandamiseks.
Väärtuskasvatus	on esikohal käitumisaktide teadvustamine ja nende hindamine moraalinormidele vastavuse aspektist. Eesmärk on viisakas ja reeglitekohane käitumine tuttavates situatsioonides. Oluline on kujundada ja toetada õpilase rolli ning valmistada õpilasi ette uute õppeainete (sh tööõpetuse) õppimiseks alates 6. klassist.

Taotletavad üldpädevused 3.–5. klassis

5. klassi lõpuks õpilane:

1. osaleb jõukohaselt ühistegevuses, abistab kaaslasid;
2. alustab ja jätkab dialoogi;
3. käitub koolis ja avalikes kohtades viisakalt, tunneb ja järgib lihtsamaid kombeid;
4. arvestab teadaolevaid motive ja tingimusi käitumisaktide hindamisel, väljendab käitumisaktis ilmnenu iseloomuomadusi;
5. kirjeldab oma käitumist konfliktsituatsioonis;
6. hoidub kaaslast kahjustavast käitumisest;
7. väljendab ennast arusaadavalt (sh lühitekstide abil);
8. mõistab omandisuhteid OMA – VÕÕRAS – ÜHINE-tasandil ja käitub vastavalt;
9. eristab fantaasiat ja reaalsust;
10. hoiab puhtust ja korda kodus ning koolis, hoidub loodust kahjustavast käitumisest;
11. täidab ülesandeid eeskujul, näidise ja õpitud oskuse piirides verbaalse korralduse (sh kirjaliku instruksiooni) järgi;
12. õpib üksi, klassis ning kodus, osaleb ühistöödes;
13. kasutab tuttavaid abivahendeid õpiülesannete täitmisel (sh lihtsaid skeeme ja sümboleid);
14. kirjeldab oma tegevust nii tegevuse ajal kui ka tagantjärele;
15. kasutab õpitud enesekontrollivõtteid (resultaadi kontroll, operatsiooniline kontroll);
16. mõistab ruumi ja aja suhteid, väljendab neid kõnes;
17. vaatab sihivõttes, võrdleb ning rühmitab objekte ja nähtusi, kui rühmitusalus on antud;
18. eristab tuttavates situatsioonides ja oma tegevuses põhjust, tagajärge ja eesmärki;
19. loeb jõukohast õppeteksti ladusalt, tõlgendab õpitud teksti oma sõnadega, kujutab kirjeldatud objekte ja situatsioone ette;
20. vormistab oma õpiülesanded nõuetekohaselt.

Õppe ja kasvatuse rõhuasetused 6.–7. klassis

Õpilaste juhtivad tunnetusprotsessid	on endiselt mälu. Verbaalse mõtlemise areng võimaldab mõista lihtsamaid teooriaid, süstematiseerida praktilisi ja vaimseid kujutlusi.
Põhitaotlus	on elementaarse teoreetilise mõtteviisi ja tööharjumuste kujundamine, rollisuhtlemise teadvustamine.
Õppekavateraviku kujundamise alus	on MINA/MEIE/KODUKOHT-suhted EESTIGA. Õpilased omandavad ladusa lugemisoskuse ning koostavad kirjalikke lühitekste, mida kasutatakse omandatud teadmiste ja oskuste kinnistamiseks ning süstematiseerimiseks ja õpetaja suunamisel uute teadmiste omandamiseks. Oluliselt tõuseb tööõpetuse osakaal, mis soodustab oma tegevuse struktuuri teadvustamist, praktiliste baasoskuste

	omandamist ja kestva töö harjumuste kujunemist.
Väärtuskasvatus	on olulisel kohal suhtlusprobleemide lahendamine ning viisakas ja reeglitekohane käitumine erinevates situatsioonides.
Õpetaja olulisim ülesanne	on õpilase rolli toetamine lastel ning uute praktilise ja vaimse töö oskuste kujundamine. Tähelepanu vajab teemade ja töövõtete integreerimine eri õppeainetes.

Taotletavad üldpädevused 6.–7. klassis

7. klassi lõpuks õpilane:

1. lahendab konflikte rahumeelselt;
2. selgitab rahulikult oma seisukohta kaaslastele;
3. täidab ühistegevuses erinevaid ülesandeid, käitub vastavalt rollile;
4. käitub viisakalt, tunneb kombeid;
5. tegutseb vastavalt päevakavale;
6. tunneb tervisliku eluviisi põhitõdesid ja järgib neid;
7. hindab objektiivselt kaaslaste käitumist, saab aru iseloomude ja võimete erinevustest;
8. kirjeldab oma käitumist, hindab seda ja vajaduse korral korrigeerib;
9. mõistab töö vajalikkust;
10. kasutab õpioskusi ja tuttavaid abivahendeid;
11. oskab märgata oma õpiraskusi, küsib raskuste puhul abi ja kasutab seda;
12. täidab õpitud erialal tööülesandeid, kasutab juhendaja abi;
13. valdab omandatud õpitoimingute struktuuri: formuleerib ülesande, kavandab tegevuse, täidab ülesande, kontrollib ja hindab tulemust;
14. teeb vaatluse põhjal järeldusi;
15. kirjeldab oma praktilist ja vaimset tegevust;
16. loeb ladusalt, hangib informatsiooni oma teadmiste vastavast tekstist;
17. loeb lihtsat plaani, kaarti, tabelit;
18. teab inimtegevuse mõju loodusele, hoidub loodust kahjustamast;
19. valdab emakeele praktilist grammatikat, st mõistab ja kasutab süntaktilisi konstruktsioone nende tähendust arvestades.

Õppe ja kasvatus e rōhuasetused 8.–9. Klassis

Õpilaste juhtivad tunnetusprotsessid	on mälu, kuid verbaalse mõtlemise osakaal tõuseb. Uute teadmiste omandamisel suureneb
---	---

	funktsionaalse lugemise osatähtsus, õpilased omandavad oskuse teha märkmeid ja neid kasutada, täita ülesandeid suuliste ja kirjalike juhendite järgi.
Õpetuse põhitaotlus	on õpilase sotsialiseerumine ühiskonnas: valmisolek eluks perekonnas, osalemiseks tööturul, jõukohaseks kutse- ja täiendusõppeks.
Õppekavateraviku kujundamise alus	on MINA/MEIE/EESTI-suhted MAAILMAGA.
Väärtuskasvatus	on esikohal demokraatia põhimõtteid (tolerantsust) toetava kodaniku kasvatamine, kes oskab ja tahab käituda sotsiaalsetele normidele vastavalt, püüab lahendada konfliktsituatsioone kokkulepete teel.
Õpetaja ülesanne	on toetada õpilaste sotsialiseerumist ja toimetulekuoskuste kujunemist (kodus, tööturul, ühiskonnas), soodustada teabe iseseisva hankimise ja kasutamise oskuse kujunemist, mõjutada väärtushinnanguid.

Taotletavad üldpädevused 8.–9. klassis

Põhikooli lõpuks õpilane:

1. suhtleb vastavalt olukorrale, arvestab partneriga;
2. esitab oma soove, selgitab oma seisukohti, osaleb arutelus ja arvestab teistega;
3. järgib ühiselu reegleid kodus, koolis ja väljaspool kooli;
4. lahendab lihtsamad eriolukorrad, astub vastu ebasoovitavatele ahvatlustele ning eetilisel või õiguslikult valedele ettepanekutele;
5. tunnetab end oma rahvuse liikmena ja Eesti kodanikuna;
6. hindab õigesti oma võimeid ning kujutab ette oma toimetulekut elus (sh tööturul);
7. teab nimetada oma peamisi õigusi ja kohustusi, oskab seista oma õiguste eest, lahendab konflikte seadusi ning moraalnorme arvestades;
8. arvestab rühma huvisid ja isiklikku huvi, peab kinni kokkulepetest (sh perekonnas), tunneb vastutust oma tegude eest;
9. loeb, kirjutab ja loob tekste iseseisvaks toimetulekuks vajalikul tasemel;
10. eristab vahendeid tarbekeemias ja füüsikas;
11. kasutab jõukohaseid teabevahendeid, teeb märkmeid (konspekteerib), koostab tarbekirja;
12. täidab korrektselt jõukohaseid ülesandeid individuaalselt ja rühmas;
13. teab kutseõppe ja täiendusõppe võimalusi;
14. mõistab igapäevaelus ilmnevat inimese ja keskkonna seoseid;

15. mõistab ülesannete õige tõlgendamise ning enesekontrolli tähtsust, kasutab omandatud töövõtteid;
16. väärtustab praktilist tööd ja on omandanud valmisoleku kutseõppeks.

Õppekorraldus

Õppe ja kasvatus korraldus määratakse kooli õppekavas, lähtudes riiklikus õppekavas esitatud nõuetest ja ülesannetest.

Vajaduse korral koostatakse õpilasele individuaalne õppekava, milles esitatakse vähendatud või ka kõrgendatud nõuded õpitulemustele. Sellisel juhul kohaldatakse taotletavate õpitulemustena õpilasele koostatud individuaalses õppekavas sätestatud õpitulemusi ning sellest tulenevalt ei ole vajalik „Põhikooli- ja gümnaasiumiseaduse“ § 18 lõikes 4 sätestatud nõustamiskomisjoni soovitus õpitulemuste vähendamiseks.

Lihtsustatud õpet korraldatakse õppeainete kaupa, rakendades õppeainete lõimimise põhimõtet. Õpe võib olla korraldatud mitmel viisil: kõiki õppeaineid õpitakse kogu õppeaasta vältel, erinevate õppeainete õpetamine toimub teatud ajal õppeaastas, üldõpetuslik õpe, mille puhul keskendutakse teatud teemadele, eristamata tavapäraseid ainetunde.

Õppe ja kasvatus ajakasutus, (sh projekt-, õues- ja muuseumiõppeks ning ekskursioonideks ja õppekäikudeks vajalik aeg) määratakse kooli õppekavas, arvestades „Põhikooli- ja gümnaasiumiseaduses“ sätestatud nõudeid õppeaasta pikkusele, õpilase suurima nädalakoormuse piiranguid ning punktis 4.6 toodud tunnijaotusplaani.

Õppeained jagunevad kohustuslikeks õppeaineteks ja valikõppeaineteks. Valikõppeainetele koostab kool ainekavad.

Tunnijaotusplaani on järgmine:

Õppeained/klassid	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
eesti keel	7	9	8	8	7	6	6	6	6
võõrkeel					2	2	2	2	2
matemaatika	5	5	5	5	5	5	4	5	5
loodusõpetus	1	1	2	2	2	4	4	4	4

Laagri Kool
Lihtsustatud õppekava

ajalugu						1	2	2	1
inimeseõpetus	1	1	1	2	2	2	2	2	1
muusikaõpetus	1	1	1	1	1	1	1	1	1
kunstiõpetus	1	1	1	1	1	1	1	1	1
kehaline kasvatus	2	3	3	2	2	2	2	2	2
tööõpetus	2	2	2	2	4	4	4	5	7
Valikõppeained									
Ujumine			1	1	1	1	1	1	1
Informaatika			1	1	1	1	1	1	1
nädalakoormus	20	23	25	25	28	30	30	32	32

Võõrkeelena õpetatakse ühte keelt, mille valib kool, arvestades oma võimalusi ja õpilaste soove. Võõrkeele õpe algab 5. klassist.

Lihtsustatud õppel olevatele õpilastele võib kohaldada punktis tunnijaotusplaani erinevat tunnijaotusplaani (sealhulgas liita ja ümber kujundada õppeaineid), kuid vähendada ei tohi tööõpetuse tundide arvu. Sealjuures tuleb tagada õpilastele võimalused lisaga kehtestatud lihtsustatud õppe õpitulemuste saavutamiseks järgmiselt:

- 1.–2. klassi õpitulemused hiljemalt 2. klassi lõpuks;
- 3.–5. klassi õpitulemused hiljemalt 5. klassi lõpuks;
- 6.–7. klassi õpitulemused 7. klassi lõpuks;
- 8.–9. klassi õpitulemused põhikooli lõpuks.

Lihtsustatud õppel olevale õpilasele, kes õpib tavaklassis, kehtestatakse erisused tunnijaotusplaanis individuaalse õppekavaga. Lihtsustatud õppel olevate õpilaste klassis rakendatakse erisusi tunnijaotusplaanis hoolekogu nõusolekul ja see kehtestatakse kooli õppekavas.

Läbivad teemad määratakse kooli õppekavas, kohandades või muutes vajaduse korral põhikooli riikliku õppekava läbivaid teemasid.

Hindamine

Laagri Kool
Lihtsustatud õppekava

Hindamise aluseks on võetud Laagri Kooli hindamisjuhend.